

— у НОВОМЕ САДУ У ПОНДЕОНИК 30. СЕПТЕМБРА 1891.

ГОД. XVI.

ПОЗОРИШТЕ

БРОЈ 9.

УРЕВУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свагда о дану сваке представе, иначе сваког месеца по један пут на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 новч. месечно. —

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

Главна скупштина „Друштва за српско народно позориште“ у Новоме Саду
10. (22.) јула 1891.

Бр. 1. Г. С. Пре отварања скупштине изашао је, по предлогу председником, чланови: Др. Илија Огњановић, Ђура Стојковић и Петар Дамјановић, да оверове присутне чланове.

После кратког времена извештава др. Илија Огњановић, у име изасланог верификационог одбора, да сви у записнику наведени присутни чланови имају право гласа на овој скупштини.

На основу тог извештаја и пошто је по уставу довољан број присутних чланова за решавање, отвара председник скупштину у $9\frac{1}{2}$ сајата пре подне, поздравља чланове добродошликом и приказује г. Антона О. Шрајбера, великог бележника и заменика великог капетана слоб. кр. вароши Новога Сада, као повереника политичке власти.

Бр. 2. Г. С. Председник позива подначеоника А. Хацића да прочита извештај о годишњем раду управнога одбора. (Штампан је у 7—8. броју „Позоришта“.)

Извештај о раду управнога одбора саслушан је са пажњом и одобравањем и узет је на знање.

При спомену преминулих чланова и добротвора позоришних, скупштина им је устајањем и ускликом: „Слава им“ одала почаст.

Уједно се усваја предлог управног одбора, који је у извештају наведен, да се друштво ово обрати на поједине родољубе српске с молбом, да извесним било месечним било годишњим прилозима притеку позоришту у помоћ, да би се тиме

створила стална субвенција народном позоришту и обезбедио му се опстанак.

Управном се одбору оставља, да по свом најбољем увиђењу згодним начином ту одлуку изврши.

Бр. 3. Г. С. Управни одбор подноси извештај о стању фонда позоришног за годину 1890. и преглед рачуна главне блајне срп. народног позоришта за г. 1890.

По том извештају фонд позоришни 31. декембра 1890. стоји овако:

1.) Државни и јавни папир	4677·10
2.) Приватне обvezнице и улог	15.422·70
3.) Камате од обvezница	595·20
4.) Затезне камате.	34·78
5.) Кирија од позоришне зграде	175—
6.) Чланарина	11.863·80
7.) Камате од чланарине.	1253·40
8.) Легати	691·85
9.) Предујам код глумаца	559—
10.) Готовина.	737·38

Свега 36 110·21

По одбитку дуга:

1.) Зајам	2400—
2.) Пенз. глумачки фонд	791·68
3.) У напред плаћ. камата	108·50 3300·18

Активно потраживање свега 32.810·03
Кад се то стање фонда при крају 1890. одбије од лајског стања г. 1889. 32970·43

Показује се мањак од 160·40

Осим тога исказаног активног потраживања има ово друштво још и ове непокретности, и то:

1.) Позоришну зграду са позорницом у Новом Саду, заједно са намештајем.

2.) 20 дистр. ланаца земље по 2200□ у Сенти, као легат пок. Ђене Брановачког и жене му Иде рођ. Вујићеве. (Ово поседује и ужива друштво.)

3.) 55 катастр. ланаца земље по 1600□ у Сенти, легат пок. Јулијане Ковачићке рођ. Смиљанићеве. (На то има доживотно право уживања њен муж Јоца Ковачић, трговац у Молу).

4.) Кућа и виноград у Араду као легат пок. Гавре Јанковићка. (На ово има такођер право доживотног уживања нећак покојников Ђорђе Лукић у Араду.)

По рачуну главне благајне позоришне износило је године 1890:

Примање	11 137.70
Издавање	10.400.32

Завршна готовина ^{31/ХІІІ} 1890. 737.38

Извештај о стању фонда и рачун главне благајне прегледао је изаслани одбор и нашао га је у реду.

Извештај о стању фонда позоришног и о рачуну главне благајне за годину 1890 узима се на знање.

Бр. 4 Г. С. Управни одбор под бр. 55 У. О. о. г. подноси рачун позоришне дружине од 8. маја 1890. до 12. јуна 1891. састављен по рачунима месних позоришних одбора, а водио га је управитељ Димитрије Ружић по местима, која је позоришна дружина за то време обишла.

По том рачуну износило је:

I. Примање:

У Д. Ковиљу од 8—16 маја 1890.	310.82
„ Меленци од ^{16/} в. до ^{19/} в. 1890.	1424.42
„ Мокрину од ^{19/} в. до ^{10/} вп. 1890.	1009.20
„ В. Кикинди од ^{10/} вп. до ^{10/} ix 1890.	2701.63
„ В. Бечкереку од ^{11/} ix до ^{16/} x 1890.	2492.69
„ Вршцу од ^{17/} х. 1890. до ^{1/} І. 1891.	4263.50
„ Белој Цркви од ^{2/} І. до ^{5/} п. 1891.	1865.62
„ Ковину од ^{5/} п. до ^{8/} ш. 1891.	1762.05
„ Панчеву од ^{9/} ш. до ^{18/} iv. 1891.	3796.29
„ Митровици од ^{19/} iv. до ^{12/} vi. 1891.	3237.87

Свега 22.864.09

II. Издавање:

У Доњем Ковиљу	454.08
„ Меленци	2029.67
„ Мокрину	1321.22
„ В. Кикинди	2713.20
„ В. Бечкереку	2488.24
„ Вршцу	4784.26
„ Белој Цркви	2058.51
„ Ковину	1650.21
„ Панчеву	2925.84
„ Митровици	3133.63

Свега 23.558.56

Кад се одбије примање од издавања, показује се мањак од 694 фор. 77 нов.

Сувишко је било и то: у В. Бечкереку 4 ф. 45 нов., у Ковину 111 ф. 84 н., у Панчеву 870 ф. 45 н. и у Митровици 104 ф. 24 н., а мањка је било: у Д. Ковиљу 143 ф. 26 н., у Меленци 605 ф. 25 нов., у Мокрину 312 ф. 02 н., у В. Кикинди 11 ф. 57 н., у Вршцу 520 ф. 76 н., и у Белој Цркви 192 ф. 89 н.

Рачун овај прегледао је изаслани одбор и пронашао га је исправним.

Узима се на знање и решава се, да се као и прошле године одреди управитељу Димитрију Ружићу за ову годину 300 ф. у име награде за његов труд и рад око управе позоришне, а двојици редитеља у име признања за њихов труд да се даје сваком по 50 ф., пошто новчане прилике за сада не допуштају да се боље награде.

Бр. 5. Г. С. Управни одбор под бр. 57. У. О. подноси извештај лајском скупшином под бр. 7. и 8. Г. С. ех 1890. изасланих рачунских супер-ревизора: Дра Јована Велимировића и Васе Јовановића, који под 7. (19.) јулом о. г. јављају, да су како рачуне главне благајне позоришне, које су водили књиговођа Арон Поповић и благајник Данило Манојловић од 1. јануара до 31. декембра 1890. — тако и рачун позоришне дружине од 8. маја 1890. до 12. јуна 1891. састављен по рачунима месних позоришних одбора од управитеља Димитрија Ружића, — прегледали и про-

нашли, да су у свему тачни и исправни, те предлажу, да се поменутим рачунарима изда опросница за те рачуне.

Узима се на знање и по предлогу и засланих рачунских прегледача издаје се рачунарима: књиговођи Арону Поповићу и благајнику Данилу Манојловићу опросница за рачун главне благајне од 1. јануара до 31. децембра 1890. год., а тако исто издаје се опросница и управитељу Д. Ружићу за рачун позоришне дружине од 8. маја 1890. до 12. јуна 1891.

За супер ревизију рачуна главне благајне за годину 1891. и рачуна позоришне дружине од 12. јуна 1891. до 12. јуна 1892. умољавају се као рачунски прегледачи ови чланови: Др. Јован Велимировић, Васа Јовановић и Петар Дамјановић.

Бр. 6. Г. С. Председник позива подначеоника друштвеног А. Хадића, да прочита извештај управитеља Димитрија Ружића о стању и радњи српске народне позоришне дружине од прошле главне скупштине до овогодишње.

Тај извештај гласи:

Част ми је поднети славној скупштини извештај за прошлу годину о раду и путовању дружине српског народног позоришта.

Дружина српског нар. позоришта била се од 8. до 16. маја 1890. — као први пут — у Доњем Ковиљу. За то време дате су четир преставе и једна корисница. Један пут се певало у цркви горњоковиљској и један пут у манастиру Ковиљу. Том је приликом задржао целу дружину на ручку г. игуман Мирон Ђорђевић, који је осим тога за време бављења позоришта у Ковиљу држао 9 чланова позоришне дружине на стану и храни. Нека му је хвала на томе.

Из Ковиља отишла је дружина у Меленце и тамо се бавила од 16. маја до 20. јуна. Дато је 16 представа и 1 корисница; у цркви се певало једанпут.

Из Меленаца отишла је дружина у Мокрин, као први пут где се бавила од 20. јуна до 10. јула 1890.

(Наставиће се.)

ЛИСТИЈИ.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(Дружина српског народног позоришта) до-
вршила је своје представе у Вуковару 22. септ.
о. г. Одатле је отишла 24. септ. у Осек на месец
дана а после тога долази на зимниште у Н. Сад.
Дружина је имала у Вуковару сувишака. Ву-
коварци су изјавили своју захвалност и позо-
ришном одбору на ваљаном избору комада, и
глумачком особљу, које је беспримерним маром
и вољом вршило дело „достојно благослова бо-
жјег и признања народног.“

(Рачунски извештај месног одбора за „Срп-
ско народно позориште“ у Руми од 12. јуна до
23. јула 1891.)

Примање:

1. пред. ван прет. „Краљ Вукашин“ . 114:10
2. „ у „ „Курјак и Јагње“ . 37:—
3. „ у „ „Риђокоса“ 62:70
4. „ у „ „Краљ Лир“ 54:40
5. „ ван „ „Пут око земље“ . 187:16
6. „ у „ „Протекција“ 53:—
7. „ у „ „Баволове стене“ . 36:20

8. пред. у прет.	„Врачара“	57:—
9. „ ван „ „Гроф од Монте Хр.“	117:10	
10. „ ван „ „Милош Обилић“	221:20	
11. „ у „ „Диран и Диран“	31:30	
12. „ у „ „Нај пријатељ Не- кљужев“	45:60	
13. „ у „ „Лионски улак“	40:30	
14. „ ван „ „Подвала“	146:96	
15. „ у „ „Марија кћи Пуков.“	62:20	
16. „ ван „ „Раденичка побуна“	198:10	
17. „ ван „ „Сеоска лола“	159:20	
18. „ ван „ „Распikuћа“	132:54	
19. „ у „ „Библиотекар“	34:18	
20. „ у „ „Париска сиротиња“	62:—	
21. „ „ „Корисница „Зидање Раванице“	188:60	
22. „ ван „ „Сељак као милионар“	198:—	
Предплата на 12 представа	459:80	
За продату грађу	10:—	
„ продате клампе	4:80	
„ штранџке	250	
Свега	2527:34	

Издавање:

Г. М. Ружићу управ.	ва плату дружини	
и путни трошак, признавица	. бр. 1.	1748.53
Музика за 20 представа à 7 фор.	.	140.—
Штампа у 6 рачуна	2.	71.40
Редитељска два рачуна	3.	15.83
Гардеробаркин рачун	4.	16.80
Фризеров рачун	5.	16.80
Паје Андријевића рачун	6.	42.75
Н. Буришића рачун	7.	5.92
П. Панајотовића рачун	8.	76.64
Ватрогасног друштва рачун	9.	10.—
Билетара Косте Берића рачун	10.	6.—
Бенгалска ватра	11.	6.50
Телеграми	12.	1.74
Луке Радојчића рачун	13.	5.—
Јована Ринке рачун	14.	2.30
Мајсторима за арену	15.	35.—
Мите Пазарског рачун	16.	1.90
Миши Писаровићу за послугу квита	17.	5.—
Ђоке Марића рачун	18.	1.90
Рачун ситних трошкова	19.	163.76
Стари рачун П. Панајотовића 1889	20.	30.—
<i>Сувештац послај г. управитељу Ружићу</i>		123.57
Свега . . .		2527.34

У Руми, 1. (13.) августа 1891

Др. Миша Поповић, с. р. Миша Ђорђевић, с. р.
председник. благајник.*Одборници:*

Др. Ђушан Ј. Дима, с. р.
 Јован Таштић, с. р.
 Сава Ј. Крстić, с. р.
 Бранко Белић, с. р.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У ЗАГРЕВУ.

(Свечана представа „Зрињскога“.) 2 (14.) августа о. г., у очи свечанога дана кад се отворила хрватска „господарско-шумарска изложба“ у Загребу, приредио је управитељ „хрватске оперне stagione“ Иво пл. Хрељановић свечану представу опере „Зрињскога“, од Зајца. Свет у свечаном оделу улазио је у храм талијин с неким узвишеним осећајем, да то вече ода част генију хрватскога народа. У самом позоришту био је свет угодно изненађен укусним лепезама, које је управитељ Хрељановић дао затворити за успомену тога свечанога дана. На једној је страни била оперна цедуља „Зрињскога“, а на другој биле су штампане три слике с изложбеног простора („господарска“ зграда, далматински павиљон и шумарски павиљон); уза сваку пак лепезу била је утврђена китица мирионога цвећа. За мало се јави на позорници лепа хрватица госпођица Блаженка Кернициова у народном оделу и стаде пријатним својим гласом говорити језгрорити прослов од Х. Бадалића. Лепо схва-

тање и прави жар, којим је говорница истумачила красне речи песникове, бацили су прву искучу одушевљења у душе слушалаца, да се у њима на брзо расири у пламен. После прослова удари музика свирати дивну химну: „Лепа наша домовино“. Много се око оросило сузом, када су се у толу просули гласови те песме у згради, у којој су се и пре 50 година заносила срца старих Илираца. Из увертире приказала се на позорници бајна жива слика, коју је саставио г. Антон. Око трију генија Хрватске, Славоније и Далмације скучило се неколико група мушких и женских у народном оделу, приказујући алегоријски различите гране народне привреде. Био је то прекрасан венац „живога цвећа“, који је присутна публика поздравила урнебеским новљивањем и клицањем: „Живила Хрватска!“ Дражесне девојке из одличних родољубивих породица загребачких искушиле су се овде као виле у живописном народном оделу на рочиште, да самом својом лепотом прославе своју мајку домовину. После тога поче се певати „Зрињски“, у ком су помагали у збору чланови „Кола“, те су тиме много допринели, да су валови заноса цело вече све на више и на више расли. Цело то вече био је низ одушевљених изјава, којима је публика давала одушка својим набујалим осећајима. Слушајући и гледајући ове призоре, нехотице смо се сећали, вели „Vienac“, оних ведрих, заносних дана илирских, кад се понос правих родољубаца није завијао у којекакве шаблонске навике, него је у свечаним приликама одушевљење из њихових срдаца избијало као оно живе варнице. Њиховој неограниченoj домовинској љубави био је једини узрок то: да се хрватски народ препородио: такве нам љубави треба и данас! Предвечерје отварања изложбе није се могло достојније прославити него што је то удесио управитељ Хрељановић.

(Свечана представа „Дубравне“.) На дан откривања споменика Андрије Качића-Миошића у Загребу 14. (26.) августа о. г. било је у вече у народном позоришту загребачком свечана представа „Дубравке“ пастирске игре Ивана Гундулића у част далматинцима, који су дошли били на изложбу. Далматинци били су сигурно захвални управи позоришној, што им је тако дала прилику, да се надиве лепоти онога драмскога дела, што га је створио највећи геније дубровачке књижевности, као и вештој игри глумаца и глумица, и красној музичи, коју је за зборове написао и удесио познати компониста Иван пл. Зајц. Све је то заносило и одушевљало далматинске госте, а тај занос изјављивао се и у бурном пљескању, којим су награђивали глумце и глумице за вештачку игру њихову.

Издаје управа српског народног позоришта.